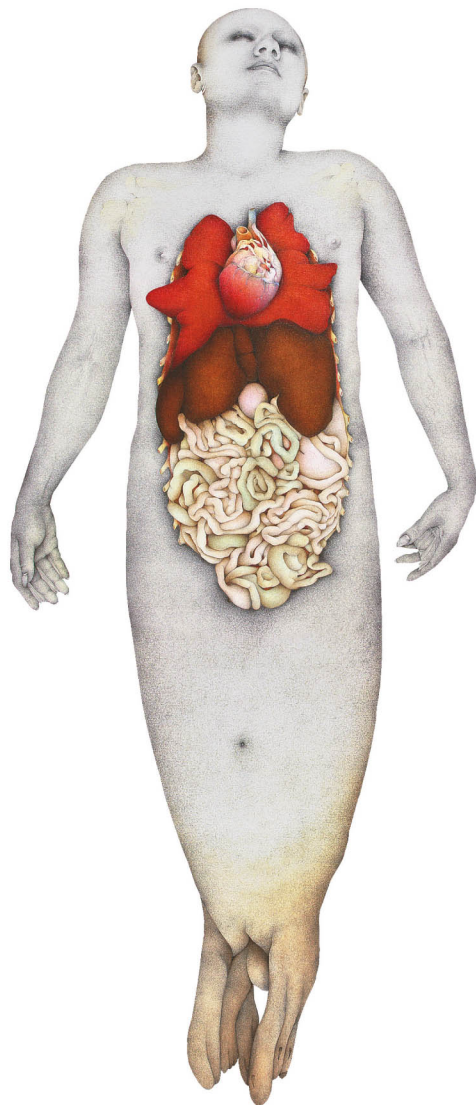

R O M A N H O N E T

P I A T E K R Ó L E S T W O

Roman Honet

piąte królestwo

Biuro Literackie ♦ Wrocław 2011

człowiek, który wędrował przez węża

miasto ujrzałem o zmierzchu i starców –
tam, w mieście. za nimi biegły psy,
nadjeżdżał konwój pomocy humanitarnej
i kaznodzieja w blaszanym szalecie
śpiewał o eutanazji i trzodzie

chorzy pośród zegarów, chorzy-słonie
walczyli na ulicach z nadchodzącą nocą
i oczy mieli z wody,
białej wody spod protez i róż

ta pora zmierzchu, igła
lub wąż z rozżarzonego metalu – i człowiek,
który wędrował przez węża, złożył w nim jajo

i wydobywa to, co wyhodował
albo pożyczył na starość – ścierwo
w trzęsących się rękach i fałsz

curriculum vitae

krzewy przy stacji uzdatniania wody,
gdzie po raz pierwszy znalazłeś ścierwo
i domyśliłeś się sam
lub powiedziano ci o tym

odtąd musisz biec
przez popielate galerie z betonu i kwarcu,
przez nigdy nie zasypiające ulice

przeptywając przez głowy klęczących obok, zaraźliwe,
przez śliskie oczy zmarłych z samotności
albo z zatłoczenia

wchłanianie w blasku reflektorów,
zwracanie w rytm regulaminu – to odtąd twoje,
zabierz, to twoje na zawsze

to odtąd twoja matka,
wciąż strącająca cię tam – w konwalie
obok oczyszczalni ścieków

do tego miejsca,
gdzie leżało ścierwo,
żebyś porównał zapach swój i jego

funkcjonariusze

zamarznięte jezioro i ryba
leżąca w śniegu jak nóż po przejściu procesji.
i oczy znikające w głębi nade mną

i ciemni, zdziwczali starcy w oddaleniu,
rozprawiający o terrorze słowa. daleko
można wędrować i się nie przebudzić

daleko. ten dzień po rybiej śmierci,
mroźny i samotny – i śmiech
jak okno dźwigane za trumną

i ręce starców, kołyszące się
i zniewieściałe, jakby nie potrafiły
tego okna uchylić w porę –

jak gdyby było tam to,
co im przypadkiem umknęło

a był tam świat

ptak już nigdy

także i ci, którzy w zamyśleniu
skonstruowali szelest sekatora,
wznieśli w miejscu domu wysokie ognisko,
żał – wyszeptali. także i ci,
którzy utknęli w braku – pustce uzbrojonej,
i pomyśleli o plażach okrytych wichrem,
i o żegludze, jak gdyby mieli dokąd zmierzać,
dokąd iść. moi ogrodnicy
czepiający się prochu. moje
wszystko. jakby to stało się
dawno, nie tu. jakby
to nie nad nami działa się miłość.
miłość – ptak *już nigdy*

strażnik

nie ma już prążka srebra,
przebiegającego po zaśnieżonych wizerunkach
agnethy i fridy w teledysku. ciemność złością skazy
i czystość – nie ma już dwóch siostr w pędzie,
w pozostawianiu. pióra spadają
do rowów melioracyjnych,
wiatr potrąca wisielca,
ściąga z niego skórę.
wyspałeś się? – szepcze.
okrutnie pracujecie, samotni,
dla mgły, dla pustyni

wyznawcy

może to chiński astronauta,
mknący przez rozbłyskane noce galaktyki
(teraz noce wytapia się w chinach).
może ta luna od hipermarketów,
kasjerki w świątecznych czapkach
przeliczające kule, w których śnieg prószy na grzbiety delfinów,
i wtedy widzą: wściekłość,
szklany łagier. może to zgaśnię.
przejdzie. niech już mnie
nie trzyma: ten gniew
wezbrany w opuszczeniu rąk na terminale, obręcz
argonowego blasku nad głowami tłumu – anioł
krzewienia wiary i pederastii, islam bożego narodzenia,
islam – bestia z gór

Spis wierszy

strażnik	5
wierność	6
człowiek, który wędrował przez węża	7
ogród ochmańskiego	8
kamieniarz	9
kręgi	11
minuta	12
promień	13
urna	14
cienie naszych miejsc	15
wyznawcy	16
curriculum vitae	17
właściciel	18
fale, nożyce	19
wieś – wieczny gen	20
pożar	21
kat	22
maestria	23
rozzutność	24
żonkil	25
w prochu, w dzwonie	26
gołębice	27
ciemnia, róża, krew	28
wdowiec i złoty mróz	29
instytut maryi	30
życzliwi	31

gloria	32
[z naszej wyprawy w głąb oka]	33
msza ladzińskiego	34
madonna	36
cień w jeziorze	37
sąsiedztwo	38
wstyd i wiśnie	39
brud	40
funkcjonariusze	41
ptak już nigdy	42

ROMAN HONET: *piąte królestwo*

RYSUNEK • Walmor Corrêa „Ipupiara”, 2006

PROJEKT TYPOGRAFICZNY • Artur Burszta

SKŁAD • Nina Łupińska

KOREKTA • Anna Krzywania

DRUK • Drukarnia Wydawnictw Naukowych, Łódź

WYDANE PRZY WSPARCIU • Miasta Wrocław

i Miejskiej Biblioteki Publicznej we Wrocławiu

oraz Funduszy Promocji Twórczości

Copyright © by Roman Honet, 2011

Copyright © by Walmor Corrêa, 2011

Copyright © by Biuro Literackie, 2011

BIURO LITERACKIE

ul. Przejście Garncarskie 2, 50-107 Wrocław

tel. 71 346 01 42, poczta@biuroliterackie.pl

www.biuroliterackie.pl

ISBN 978-83-62006-89-2

Książka dostępna w księgarni

ISBN 978-83-62006-89-2

9 788362 006892 >

C E N A 2 5 Z Ł